

Forslag til folketingsbeslutning om tiltrædelse af associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Chile på den anden side.
(Beslutningsforslag nr. B 110).

Medlemmer af Folketinget Keld Albrechtsen (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om overførelse af trafik fra vinger til skinner.
(Beslutningsforslag nr. B 111).

Forslag til folketingsbeslutning om et alternativ til en fast forbindelse over Femern Bælt.
(Beslutningsforslag nr. B 112).

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af den skinnearbejderne lokaltrafik.
(Beslutningsforslag nr. B 113).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 50:

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren [om krigen i Irak].

Af Holger K. Nielsen (SF) og Søren Søndergaard (EL).

(Forespørgslen anmeldt 11/3 2003).

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 164: Forslag til lov om ændring af lov om hunde. (Indgreb over for farlige hunde, forbud mod hundekampe m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 26/2 2003).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Karsten Nonbo (V):

Jeg kan huske, at jeg som skolebarn og avisbud ofte har måttet liste forbi en bestemt ejendom med hjertet oppe i halsen af bare spænding, om nu kræet var inde, om den sov, eller om den var et spinkelt håb om, at den var blevet døv og blind i mellemtiden, og så lige pludselig kom den spærende og gøede af fuld hals. Det kan jeg huske var noget, der gjorde indtryk på en ung knægt.

Den bider ikke, den bider ikke, sagde ejeren gerne og skældte hunden ud, men mere gjorde han ikke, og nogle gange bed hunden. I andre grove tilfælde betød det, at jeg kom for tidligt i skole, fordi jeg havde hunden i hælene, og det er ikke sjovt – altså at have hunden i hælene.

Hunden bliver som dens herre, siger man, og det er jeg enig i. En god hundefører, som man f.eks. præsterer i politiet, i de civile hundeførerklubber og andre lignende steder, kan opdrage til og skabe et tillidsforhold mellem fører og hund. Ja, man kunne somme tider ønske sig, at mange forældre brugte den samme tid og opmærksomhed på deres børn.

Vi kender desværre også de mange hunde, som render rundt på torvet, mens ejeren sidder og drikker øl og reparerer sine egne problemer, og hunden er den eneste, han har tillid til. Men det er ikke alle, som er trygge ved disse hunde, og afrettet bliver de ikke. Hvem skulle kunne sætte struktur i disse hunde? Endelig kender vi også fænomenet rockernes forlængede potens, vagthunden, som aldrig har den menneskelige kontakt, og som bliver derefter.

Det skal vi til livs nu. Desværre bliver det sådan, at der ikke bliver helt retfærdighed i det i forhold til, hvem der må lade livet. Men i Venstre hilser vi dette lovforslag med dets fire tiltag velkommen. Politiet får nu mulighed for at gribe ind over for disse hundeejere. Nu skal det nemlig være muligt for politiet at træffe afgørelse

om, hvorvidt en hund skal aflives, inden den har skambidt et barn.

Forinden aflivningen er det selvfølgelig o.k., at ejeren kan forlange hunden testet af en sagkyndig. Det er derfor muligt at anbringe hunden i en pension, inden den testes, så ejeren ikke sælger eller gemmer den. Det er også fint, at udgifter bliver for ejers regning, hvis det ender med, at hunden må aflives. Det bliver også muligt for politiet at mærke og registrere hunde, hvor ejeren har undladt at gøre det, og det er endda for ejerens regning.

Endelig bliver der et forbud mod hundekampe, og personer, som truer med hunden, skal nu også frakendes retten til at holde hund; det er vi ganske med på.

Derfor et godt lovforslag, som alle seriøse hundeejere og kennelklubber, har jeg bidt mærke i i høringssvarene, støtter, og Venstre støtter også dette lovforslag.

Frode Sørensen (S):

En række iøjnefaldende sager, hvor aggressive hunde er blevet brugt enten som våben eller som deltager i de såkaldte hundekampe, er baggrunden for justitsministerens forslag om at ændre hundeloven. Det er jo forståeligt, og det er også fornuftigt.

Jeg ved ikke, om der er tale om noget stort problem, måske er det nok et voksende problem, men der er næppe tvivl om, at de sager, vi her har med at gøre, har en stor mediemæssig gennemslagskraft. Jeg vil dog sige, at vi skal passe på ikke at forveksle mediebevågenhed med retspolitik. Men Socialdemokratiet ser positivt på de ændringer, som ministeren her foreslår.

Et aspekt i sagen er nemlig, at ukontrollable, aggressive hunde kan være til skade for mennesker og for andre dyr, samt at de ved deres blotte tilstedeværelse kan udgøre en trussel mod deres omgivelser. Vi ved, at en del blakkede personer stiver deres personlighed af med at holde en af disse farlige hunde, formentlig for at kunne understrege deres krav om opmærksomhed. Det er ikke betryggende, heller ikke selv om de færreste af hundene nogen sinde vil blive eller har været direkte truende over for deres omgivelser.

Kl. 13.05

Ministerens forslag indeholder et par hovedpunkter, som jeg ganske kort skal nævne her: at politiet skal have en øget mulighed for at skride ind over for disse farlige hunde; politiet skal kunne lade en hund aflive, inden den har anret-

tet skade, alene på sandsynligheden om, at den kan være farlig; politiet skal kunne mærke og registrere en umærket hund på ejerens regning; hundekampe bliver, som før nævnt, udtrykkelig forbudt; personer, som bruger deres hunde aggressivt, eller som lader stå til, eller som har brugt hundene til hundekampe, kan få forbud mod at holde hund.

Det er meget rimeligt at skærpe vilkårene for at holde hund, sådan at det selvfølgelig ikke vil ramme den typiske danske familie med dens kæledyr, men udelukkende skal sætte en stopper for mere eller mindre kriminelle typer uacceptable omgang med hunde. Det er også i hundenes interesse, at de ikke bliver skrupelløst udnyttet som våben eller til hundekampe.

Men så savner jeg egentlig, kære justitsminister, et afgørende svar på et centralt spørgsmål: Kan vi ikke skride yderligere ind imod import, avl og besiddelse af alle disse aggressive hundetyper, således at markedet slet og ret forsvinder? Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at et sådant forbud allerede eksisterer for to racers vedkommende, men det kunne jo godt være, at det skulle eksistere for flere.

Det mener jeg vi skal have nærmere belyst, for det vil være lettere og billigere slet ikke at have disse farlige hunderacer på vores gader og stræder, end det er at skulle aflive dem, undersøge dem eller sætte dem i internat. Det rokker dog ikke ved, at Socialdemokraterne kan medvirke til at gennemføre forslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Christian H. Hansen som ordfører.

Christian H. Hansen (DF):

Lovforslaget her tager jo fat omkring problemerne og den problematik, der har været fremme omkring farlige hunde. Ifølge forslaget bliver der lagt op til, at man giver politiet en mulighed for at kunne træffe afgørelse om at lade en hund aflive, inden den forvolder skade, og man kan jo selvfølgelig så altid sætte spørgsmålstejn ved, hvem det lige er, der skal bedømme, om en hund vil forvolde skade.

Har vi en lovgivning, der siger: Jeg tror, at du som menneske vil forvolde skade i overmorgen, så derfor sætter vi dig bag lås og slå? Det er ikke for at være negativ over for lovforslaget, jeg nævner det blot, fordi jeg mener, at der skal rettes lidt i formuleringerne; jeg mener, at det er en af de ting, vi skal kigge lidt på under udvalgsbehandlingen.

Ligeså er der nogle bemærkninger i § 6 om, at såfremt hunden har for vane at forulempe mennesker eller dyr på gader, veje, stier eller pladser osv. Det kan vel egentlig også her drøftes, om det er den helt rigtige formulering. Jeg mener, at der sikkert vil være forskel på, hvordan vi som mennesker føler, at nu forvolder en hund skade. Jeg mener, at jeg har forstået budskabet rigtigt, men jeg tror, vi skal få det præciseret bedre i teksten under udvalgsbehandlingen.

En anden betænkelighed, jeg også gerne vil fremdrage, er dér, hvor der i § 6 a står:

»På politiets anmodning er besidderne af en hund pligtig til at medvirke til en sagkyndig undersøgelse af hundens adfærd.«

Det er min helt klare opfattelse, at det er i orden, at man undersøger hundens adfærd, men jeg mener også helt klart, at der skal en dyrlæge med ind fra starten, altså således at det ikke kun er politiet, der skal træffe denne her afgørelse, men at det skal gøres i samråd med en dyrlæge, som jo nok har en større faglig ekspertise på området.

Men der er altså nogle knaster omkring enkelte formuleringer og præciseringer, jeg synes kan være aktuelt at få med ind i den kommende drøftelse af lovforslaget.

Lovforslaget indeholder også et udtrykkeligt forbud mod afholdelse af hundekampe. Her må jeg sige, at det er fuldstændig berettiget, at man får skrevet det ind. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at der allerede i dyreværnsloven faktisk ligger et forbud mod det her, men her er tale om, at vi får det præciseret, og det synes jeg er en rigtig god måde at gøre det på.

Så er der også nogle bestemmelser i lovforslaget om, at personer, der har anvendt en hund til angreb eller trussel mod et menneske eller dyr, kan blive frataget retten til at beskæftige sig med hunde personlig.

Det er ikke, fordi jeg principielt har noget imod, at man indfører det her og gør noget ved den problematik også, men jeg synes, at vi under udvalgsarbejdet også skal få drøftet, hvordan man får præciseret det lidt nærmere i teksten, så det bliver lidt mere forståeligt. Det er vigtigt, at man med denne lov får det rigtige redskab, og at der ikke er noget, som kan misforstås eller mistolkes, når det skal ud i virkeligheden.

Kl. 13.10

Sluttelig må jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti synes, at hovedelementerne, tankegangen, bag

lovforslaget er god. Der er de ting, jeg har været inde på, som skal drøftes.

Så har jeg en anden betænkelighed, og det er det her med frakendelse af retten til at have hunde. Hvis man så flytter over i en anden politikreds, hvordan har man så styr på, at man er sikker på, at man ikke bare kan få en hund derovre? Det skal jo så undersøges, og det mener jeg måske også skal præciseres lidt mere i lovforslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Det er et godt lovforslag. Alle de mennesker, der kan lide hunde, alle de mennesker, som har forstand på hunde, og de mennesker, der holder af hunde, har jo støttet forslaget i forbindelse med, at det har været sendt ud til høring. Det kan jeg godt forstå. Det Konservative Folkeparti støtter det også.

Se, vi har jo haft forbud mod to hunderacer de sidste 12 år, nemlig mod pitbullterriere og den hunderace, der hedder tosaerne – for dem, der ikke er specialister, kan jeg oplyse, at det er en japansk kamphundrace. Det blev indført for 12 år siden, og det har også virket, men man kan sige, at det ikke har virket godt nok, fordi der desværre i visse dele af samfundet har været en voksende tendens til, at man anskaffer sig hunde af andre racer, som også kan være farlige, eller at man opdrager hunde af ellers – skal vi sige – normale racer på en sådan måde, at de ender med at blive nogle frygtelige bæster og farlige for andre mennesker. Det er det ene problem.

Det andet problem er, at der har været en del tilfælde, hvor hunde faktisk har været anvendt som en trussel over for andre mennesker eller som et direkte angrebsvåben over for andre mennesker.

Den socialdemokratiske ordfører var jo inde på, om det måske ikke var lidt lettere, hvis man bare udvidede de to racer, der i øjeblikket er forbudt, pitbullterriere og tosaerne, med 3, 4 eller 5 andre farlige racer, og administrativt er det jo selvfølgelig rigtigt, at det ville være lettere.

Det, der er problemet eller en del af problemet, er, at en hund af en normal fornuftig og ordentlig race, der ikke er kamphundagtig – det kunne være en schæfer, det kunne være en doberman – hvis den bliver opdraget fra fødslen af af en person, som ønsker, at det skal blive en farlig hund og en aggressiv hund, så ender man

med at få en aggressiv kamphund i stedet for en hund, der ellers kunne være en dejlig familiehund. Det er derfor, dette lovforslag også tager hensyn til, at det ikke bare er racen, man ser på, men det er faktisk også hundens opførsel, eventuelt aggressive opførsel.

Derfor er vi glade for, at politiet nu får større muligheder for at gribe ind over for hunde, hvad enten det er en farlig race, eller det er nogle, der er blevet opdraget på en måde, så de er blevet farlige, og at der bliver mulighed for at aflive dem, hvis de er sådanne hunde.

Vi synes også, det er godt, at det nu bliver fastsat krystalklart i loven, at hundekampe er forbudt; alt andet ville jo også være grotesk i et ordentligt samfund.

For det tredje synes vi, det er rigtigt, at det nu bliver stadfæstet klart og tydeligt, at en person, som måtte have anvendt en hund til at angribe et andet menneske eller et andet dyr, ja, han eller hun kan blive frakendt retten til personlig at beskæftige sig med hunde, og hvis vedkommende alligevel overtræder det forbud, ja, så kan det straffes med fængsel i op til 6 måneder. Det synes vi også er et godt og et klart signal, så vi kan støtte lovforslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Margrete Auken som ordfører.

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, det her er et herligt forslag, hvis man har det sådan med hunde, man ikke kender, at alt, hvad der er større end en pekingeser, er faretruende, og man har det svært med de argumenter, dem der, der siger til én: Du skal ikke være bange, den er ikke farlig.

Eller det allerværste, når de siger: Du må ikke være bange, for den kan lugte det, og hvor man altså er tilbøjelig til så virkelig at spæne af sted alt, hvad man kan.

Der er betryggende, at der nu kommer en bedre beskyttelse mod de der rockertyper af hunde. I et af høringssvarene, jeg tror det var fra Danmarks civile Hundeførerforening, var en beskrivelse, som jeg er meget enig i, af de hunde, som virkelig er venner med rockere.

Kl. 13.15

»Farlige hunde er bl.a. karakteriseret ved, at de er meget modige, de har stor kamplyst, de er meget selvstændige, de har stor kropsudstråling, stort revir, stort forsvarsinstinkt, de modnes sent og kan ende med som voksne at være endog meget aggressive over for andre hunde.«

Jeg synes på en eller anden måde, at man kender typen, ikke kun fra hunde. Men i hvert fald ville det være godt, hvis vi får en yderligere beskyttelse, og SF kan tilslutte sig forslaget, idet vi naturligvis er lydøre over for, hvad der måtte være af problemer ved forslaget. Der er måske nok noget, der skal revideres en lille smule. Det hører vi selvfølgelig pænt efter.

Jann Sjursen (KRF):

Vi kan fra Kristeligt Folkepartis side også støtte det fremsatte lovforslag. Man kan jo synes, det er ærgerligt, at det skal være nødvendigt at komme med et sådant lovforslag for at gribe ind over for farlige hunde eller måske i virkeligheden det, det drejer sig om, hundeejerne, som ikke magter deres opgave og er deres ansvar bevidst. For det er jo i virkeligheden det, det drejer sig om, mere end det er, at hunde går fuldstændig amok.

Nogle hunde er selvfølgelig allerede i dag ifølge deres art forbudt efter lovgivningen. Jeg er sådan set enig i, at det er bedre at se på hundenes adfærd, som jo er udgangspunktet for lovforslaget her, også i forhold til de yderligere beføjelser, som lovforslaget lægger op til at politiet skal kunne få, f.eks. i forhold til at kunne aflive – visse hunde har ejere, som altså bl.a. kan være skyld i deres adfærd – men altså også i første omgang måske at kunne sætte hunde i pension.

Vi er ligeledes enige i, at det ville være godt med dette lovforslag udtrykkeligt at få et forbud mod afholdelse af hundekampe. Det kan vi fuldt ud tilslutte os.

Så jeg vil bare sige, at vi fra Kristeligt Folkepartis side ikke umiddelbart ser nogen problemer i lovforslaget, som det er, men det er klart, at vi selvfølgelig godt vil være med til at diskutere under udvalgsarbejdet, om vi kan forbedre nogle af formuleringerne, eller om der i forhold til nogle af de høringssvar, der er indkommet, skulle være mere at komme efter.

Men alt i alt synes vi sådan set, at lovforslaget, som det ligger, er ganske udmærket.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne starte med at takke for den store opbakning, der er til lovforslaget. Det er faktisk meget rigtigt, som hr. Jann Sjursen sagde, at man måske kan stille sig selv det spørgsmål: Skal det virkelig være nødvendigt, at vi i Folketinget nu ligefrem bruger kræfter på et lovforslag om noget næsten så eksotisk som farlige hunde.

Men jeg må sige: Mange af os elsker hunde og er vokset op med hunde; langt de fleste familier har jo et godt og kærligt forhold til deres dyr. For de mange, der har et godt og kærligt forhold, er det naturligvis hårdt, det er det også for alle andre, når man så oplever, at der er nogle, der ikke er deres ansvar bevidst, som måske bevidst turrer og ødelægger hunden, gør den mere aggressiv og i sidste ende risikerer, at den kan være til skade for andre, hvad enten det er mennesker eller dyr.

Det er korrekt, som hr. Frode Sørensens påpegede, at vi i dag har et forbud mod to racer, og det var da også inde i vores overvejelser om, hvorvidt man skulle lave en slags liste over øvrige hunderacer, der var så aggressive, at der skulle være et decideret forbud mod dem.

Vi valgte i stedet at fremsætte et lovforslag, der retter sig mod alle hunderacer, fordi vi nåede til den erkendelse – og det er jo desværre også det, vi har kunnet se omkring forbud mod pitbullterriere og tosaer – at det er for nemt at krydse racer og på den måde omgå et forbud.

Så rent teknisk fandt vi, at for at sikre hele befolkningen mod aggressive hunde, er det bedre at lave nogle generelle bestemmelser, som gælder alle hunde. Hvad enten det er en puddelhund, en pitbullterrier eller en anden, er det alle aggressive hunde, der er omfattet af lovforslaget.

Det har selvfølgelig været en afvejning. Der er noget signalgivning i det her, men jeg synes, at alle, der er hundeejere, har et ansvar, også for at sikre, at hunden ikke udvikler sig på en aggressiv måde; så det er baggrunden for det.

Kl. 13.20

Hr. Christian H. Hansen havde en række betænkeligheder. Bl.a. blev spørgsmålet rejst om de sagkyndige, hvem der skal være med i vurderingen. Jeg er naturligvis indstillet på, at vi drøfter det her spørgsmål videre i udvalgsforløbet og besvarer de spørgsmål, der måtte være fra udvalget desangående.

Vi har imidlertid, vil jeg gerne sige i dag, noteret os bl.a. Det Dyreetiske Råds bemærkninger. Herunder har rådet påpeget, hvilke kvalifikationer der skal være til stede, og også, hvilke elementer der vil indgå i den sagkyndige undersø-

gelse. Altså det er ikke bare et spørgsmål om, hvilke kvalifikationer den person, der udfører undersøgelsen, har, men naturligvis også, hvad undersøgelsen rent faktisk skal indeholde. Det vil fremgå af den cirkulæreskrivelse til politiet, som skal udfærdiges, efter at lovforslaget er trådt i kraft. Men jeg vil da gerne tilkendegive over for hr. Christian H. Hansen, at vi så under forløbet kan drøfte, hvilke kvalifikationer der skal være til stede.

Omkring frakendelsen af retten til at have hund, som hr. Christian H. Hansen også problematiserede, må jeg sige, at hvis man er frakendt retten til at have hund, vil det jo fremgå af Kriminalregisteret, så om man bor i den ene politikreds eller den anden er sådan set sagen uvedkommende.

Men som det fremgår af lovforslaget, er der jo også indlagt ganske alvorlige straffe for de personer, der overtræder denne rettighedsfrakendelse, eller dem, der med kendskab til rettighedsfrakendelsen alligevel hjælper folk til at få en hund. Så jeg synes, der er taget hånd om det problem. Men det er klart, at hvis hr. Christian H. Hansen føler, der er nogle ting, der skal præciseres, så medvirker vi gerne til det under udvalgsbehandlingen.

Derudover vil jeg blot endnu en gang takke Folketinget for den store opbakning til lovforslaget og sige, at vi i hvert fald vil være behjælpelige med, at vi får både en god og en faglig diskussion af indholdet under udvalgsbehandlingen, og medvirke til, at det kommer til at foregå så hurtigt og effektivt som muligt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 169: Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsaftaler, lov om erstatningsansvar og lov om kreditaftaler. (Nye regler i forsikringsaftaleloven om begrundelsespligt, lempelsesregel ved afgivelse af urigtige oplysninger, præmiebetaling, vejledning om acontobetaling og direkte krav ved skadevolders konkurs m.v. samt ændring af rentesatsen i visse formueretlige love).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 26/2 2003).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Freddy Dam (V):

På grundlag af en folketingsbeslutning den 18. december 1998 blev der nedsat et udvalg, som skulle gennemføre en generel revision af forsikringsaftalelovens regler. Udvalget afgav en redegørelse i januar 2000, der gav anledning til en ny § 120 a i forsikringsaftaleloven, og udvalget afgav betænkning nr. 1423 i 2002, som ikke anbefaler udarbejdelsen af en helt ny forsikringsaftalelov, men alene syv ændringer af den bestående lov på områder, der i praksis har påkaldt sig særlig opmærksomhed.

Der er regler om lempelse af konsekvensen af uagtsomt afgivne urigtige oplysninger i særlige tilfælde, bestemmelser om revision af reglerne om præmiebetaling, ensretning af forældelsesfristen i forhold til forsikringsselskab og skadevolder, vejledningspligt om ret til acontobetaling, pligt til at begrunde afslag og præcisering af skadelidtes ret til at fremsætte krav direkte over for skadevolderens forsikringsselskab i tilfælde af skadevolderens økonomiske sammenbrud, f.eks. konkurser. Endelig er der en forhøjelse af rentesatsen i forsikringsaftaleloven og erstatningsansvarsloven, så den svarer til morarentesatsen i renteloven.

Lovforslaget er i det væsentlige i overensstemmelse med udvalgets anvisninger og bidrager med disse bestemmelser til en højere grad af åbenhed, gennemsigtighed og forbrugerbeskyttelse i forhold til den enkelte forsikringstager, og det hilser Venstre naturligvis med tilfredshed.

Udvalget har overvejet, hvorvidt der bør skabes mulighed for, at forsikringstagerne kan opsig forsikringer i forsikringstiden, således at for-

sikringstagerne ikke længere skal være bundet i typisk 1 år, men have mulighed for at opsig med f.eks. 1 måneds varsel.

I Venstre er vi af den opfattelse, at 1 års binding er urimelig længe, og at en sådan binding uhensigtsmæssigt hæmmer kundernes mobilitet og selskabernes indbyrdes konkurrence. Derfor mener vi, at opsigelse bør kunne finde sted i forsikringstiden.

På den anden side må vi forstå, at der tilsyneladende ikke er nogen massiv efterspørgsel efter kortere opsigelsesperioder. Og da fire af de største forsikringsselskaber har stillet i udsigt, at de vil tilbyde private forsikringer med kortere opsigelsesvarsler inden udgangen af første kvartal 2004, er der efter vores opfattelse ingen grund til at lovgive om spørgsmålet, før det har vist sig, hvorvidt selskaberne lever op til disse løfter.

Med disse bemærkninger kan Venstre støtte forslaget.

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hvad betyder det, at selskaberne skal leve op til nogle løfter om at tilbyde private forsikringer med kortere opsigelsesfrist? Betyder det, at de lever op til løftet, såfremt de f.eks. har lavet en cykelforsikring, som har kortere opsigelsesfrist? Eller er det sådan efter Venstres opfattelse, at de faktisk skal tilbyde kerneforsikringer med kortere opsigelsesfrister?

(Kort bemærkning).

Frode Sørensen (S):

Jeg var jo glad for at høre hr. Freddy Dams udmelding om at se positivt på kortere opsigelsesfrister, men så vender hr. Freddy Dam sig mod, at selskaberne har lovet at indgå frivillige aftaler.

Så vil jeg gerne spørge hr. Freddy Dam: Hvis nu selskaberne ikke lever op til det her og ikke lever op til, at det skal gælde samtlige forsikringer, vil hr. Freddy Dam så være med til at støtte et ændringsforslag, så vi i loven siger, at der også skal kunne være en opsigelsesfrist på f.eks. 1 måned?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt høre Venstres ordfører: Hvad lægger man egentlig i ordet tilfredsstillende? For jeg kan forstå, at man fra Venstres side læner sig op ad netop det, som ministeren også giver udtryk